

## **Η νίκη είναι θέμα επίθεσης!**

**«Το αήττητο είναι θέμα άμυνας. Η νίκη είναι θέμα επίθεσης»**, διατρανώνει με περισσή σοφία ο Κινέζος στρατηγός και συγγραφέας Σουν Τσου. Και αυτό φυσικά δεν ισχύει μόνο στις καθαρά στρατιωτικές επιχειρήσεις αλλά και στην πολιτική και στη διπλωματία.

Το πνεύμα του μεγάλου αυτού συγγραφέα του έργου «Η τέχνη του πολέμου» έχει σταδιακά ξεπεράσει τα στεγανά των στρατιωτικών ακαδημιών και έχει γίνει παγκοσμίως η βίβλος όσων διαπραγματεύονται θέματα πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής και ψυχολογικής φύσεως.

Ζούμε σε ένα κόσμο που μόνο ειρηνικός δεν είναι. Ο πόλεμος, ως «πατήρ πάντων», κυριαρχεί παντού, με μανδύα κυρίως πολιτικό και οικονομικό, αλλά απαντάται και ως κοινωνικός, πνευματικός και φυσικά ως θερμός.

**Η «Επιθετική Ενέργεια»** αποτελεί μία από τις αρχές του πολέμου. Επειδή με απλά λόγια ο σκοπός του πολέμου είναι η καταστροφή του εχθρού και συνακόλουθα η νίκη, γι' αυτό σε κάθε πόλεμο η επιθετική ενέργεια αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση. Μόνον έτσι είναι δυνατό να αναληφθεί και να διατηρηθεί η πρωτοβουλία των επιχειρήσεων, να καταφερθεί καίριο πλήγμα επί του εχθρού και να καταβληθεί η θέλησή του να συνεχίσει τον πόλεμο.

Ακόμη και κατά την αμυντική στάση είναι απαραίτητη η διατήρηση του επιθετικού πνεύματος, με την εκδήλωση αντεπιθέσεων και την ανάληψη άλλων πρωτοβουλιών για την καταστροφή του εχθρού.

**Η «Αρχή της Επιθέσεως»** της Προπαγάνδας καθορίζει σαφώς ότι όποιος επιτίθεται, έχει την πρωτοβουλία και το μεγαλύτερο μέρος από την προσοχή της κοινής γνώμης. Η επιθετικότητα δημιουργεί πάντοτε μια αίσθηση ισχύος, η οποία ισχύς έχει ικανότητα έλξης της κοινής γνώμης.

Η αρχή αυτή περιλαμβάνει και ένα πόλεμο νεύρων με επιδίωξη το «σπάσιμο» του αντιπάλου, διά μέσου του εκφοβισμού, με απειλές και επιδείξεις δυνάμεως, και τη δημιουργία κλίματος ισχύος.

**Η σχεδίαση επομένως και η άσκηση επιθετικής στρατηγικής στη διεθνή πολιτική είναι απολύτως απαραίτητη**, αλλά από ό,τι φαίνεται, οι μόνοι που αρνούνται να το κατανοήσουν αυτό είναι οι Έλληνες πολιτι-

κοί των τελευταίων δεκαετιών, οι οποίοι αρκούνται σε μια αδιανόητη αμυντική στάση. Διακατεχόμενοι από ένα απίστευτο φοβικό σύνδρομο απέναντι στην Τουρκία και ακολουθώντας μια τακτική κέρδους πολιτικού χρόνου εξουσίας, εφαρμόζουν την πολιτική του λεγόμενου «κατευνασμού», η οποία ουδέν έχει αποδώσει μέχρι τώρα, εκτός από το να αποθρασύνει απόλυτα τη γείτονα χώρα.

**Στη διεθνή πολιτική κυριαρχεί απόλυτα το εθνικό συμφέρον**, το οποίο υπερισχύει συνθηκών, συμβάσεων, ηθικής τάξεως και κάθε συναισθηματισμού. Και επειδή, όπως η φύση έτσι και η πολιτική απεχθάνεται τα κενά, όταν κάποια χώρα τηρεί πολιτικά, διπλωματικά και στρατιωτικά αμυντική και παθητική στάση, τότε μοιραίως ο κάθε αντίπαλός της αναλαμβάνει επιθετική και ενεργητική στάση, με αποτέλεσμα η αμυνόμενη χώρα να αναλώνεται συνεχώς στο πώς θα αντιδράσει στην κάθε επιθετική ενέργεια.

**Επιβάλλεται επομένως να αλλάξουμε φιλοσοφία, να αλλάξουμε στρατηγική και να ακολουθήσουμε μια διεκδικητική, μια επιθετική εξωτερική πολιτική**, ιδιαίτερα με την Τουρκία, αλλιώς μονίμως θα είμαστε σε παθητική στάση και μοιραίως αυτό κάποια στιγμή θα σπάσει το «αήτητο» και θα οδηγήσει σε απώλεια εθνικής κυριαρχίας.

Για επιθετική εξωτερική πολιτική χρειάζονται επιθετικά όπλα, πολιτικά - διπλωματικά και στρατιωτικά. Η πολιτική - διπλωματική μας φαρέτρα είναι γεμάτη με βέλη, τα οποία γνωρίζουν στο Υπουργείο Εξωτερικών, αλλά δεν τα χρησιμοποιούν. Τα στρατιωτικά όπλα είναι οι Ένοπλες Δυνάμεις μας, οι οποίες είναι οι βασικοί εγγυητές της άσκησης της εξωτερικής μας πολιτικής, έστω και με την αποτρεπτική τους ισχύ.

**Ενίσχυση λοιπόν των Ενόπλων μας Δυνάμεων τώρα με ανθρώπινο δυναμικό και οπλικά συστήματα, αλλαγή της κατευναστικής πολιτικής και μετατροπή αυτής σε επιθετική!** Έτσι μόνο θα μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το παρόν και να έχουμε μέλλον μέσα από τις καταγιστικές διεθνείς εξελίξεις που διαδραματίζονται στην ευρύτερη περιοχή μας!

Νίκος Ταμουρίδης

Αντγος (ε.α) - Επίτιμος Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ